

МАКЕДОНИЈА

МАКЕДОНИЯ ще изльзва дваъзъ въ
— Цика приплатена за години
листа седмъ бълъ меджидиета,
единъ-то само, кой да е, четири
меджидии. А за шестъ мѣсеца,
листа 4 бълъ меджидии, а е-
ство 2 $\frac{1}{2}$. както въ Цариградъ туку
и на всякъ повизъ. — Единъ листъ
60 пары.

Писма не освобождены отъ пощенскѣхъ пла-
тъ и пераживанія за вѣстники не содружены
предплатятъ не ся приѣмѣтъ.

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

Подписка-та на спомошествованія-та става въ Цариградъ при Редактора и издателя на **МАКЕДОНСКИ** И. Р. Славейкова, при Одунз-Каніѣхъ № 68. А по възъ при отреденіиѣхъ настоятели, кои-то и отговаряѣхъ за вѣстникъ-тъ. — Статіи и писма за общеполезны работы амьстѣватъ ся безъ платжъ, а за частны извѣстія плаща ся по единъ гр за редъта.

На постоянствъ ся устѣхва по петъ на
сто отъ цѣлѣтъ на спомоществованія като
сѣберѣтъ отъ три спомоществованія нагорѣ

За Народното ни Училище
въ Цариградъ.

"И други пѣтъ бѣхъ ви бѣлжилъ, че
 нѣтъ граждане посрѣднихъ мисльтъ
 за отваряніето на едно по-високо го-
 родче въ нашето отечество съ най-у-
 голяма готовность да спомогнатъ за осъ-
 ществяването ѝ. Нашій градъ съ голямо
 смирение ще принесе по-силни по-
 мъжества за тайнъ общеполезни и отъ първа
 готовность за насъ работѣ; защото съгра-
 жданетѣ ми усѣщатъ до пѣкъдѣ, какво
 е каже гинназія въ нашето отечество
 какъ ползы може тя да докара.

Да свършѣтъ гимназическѣй курсъ въ
шеството си; да заякижѣтъ чрѣзъ това
свѣдѣния на своѣхъ народности и въ ней-

за се-
тъ въ-
зпоко-
прави

на Съ-
ители
ожны
за на-
говы.

па си по-близу до себе си и съ единъ
близкѣ надзоръ. За правитѣ на дѣ-
ла и за занятіята имъ това е доста ва-
жно, като знайтъ, че родителитѣ имъ, и
общината имъ, илятъ окото си на
всѣхъ, и могатъ лесно да научатъ и най-
малкѣ подробности на поведението имъ,
и да ще бждатъ внимателны и ще из-
бѣгатъ ови распущатъ животъ, който
снизбѣлѣжили у нѣкои българскы уче-
ници по чуждытѣ земи.

Русского
защиты

дальше от родителей и испадками въ
воль свободенъ животь, незаякнжлтъ
е въ правытъ сп дѣца земать опакото
тайж свободж и достигать до страстны
употребленія. Въ нашего отечество,
рѣдъ по-прибранытъ българскы обычан,
сп случаи ще бѣдѣтъ по-рѣдкы.

Фран-
Кари-
заповно

ко да правимъ, не сме съзрѣли до
тъ, щото да разбираемъ доброто и пол-
зъ си изведпжъ и отъ едно казване.
уби да ни са говори много и често,
тъй да разбпремъ. Като знайте пиди
къмъ съ нашитъ съотечественици отъ
тъ странъ, не са отлагчайте да рас-
казвате въпроса отъ сѣка странъ и да
казвате начина за рѣшеніето му. Това
отвори очитъ, най-послѣ, на сички и
не ги накара да познаятъ, че не е тол-
ко тежко итъщо за единъ народъ да о-
тъ и ползвжи еднжъ гимназія.

Таковозі повтореніе е още по нужно
маѣхъ годинахъ, когато стѣхъ е струпалъ
и нѣтъ си върху собственыи стѣла и
за слабыи алажъ-вериши и за
клярове, Мнозина не обръщатъ вни-
ма на общыи работы съ едно нау-
чаване; пѣ когато имъ ся представи ра-
боты отъ стѣхъ стражъ и нейныи по-
казъ ся покажътъ осизателно, тогава добрыи
Българе не ще останжъ глухы. Тѣи
не ще си позволжтъ да ги парѣжътъ родо-
любныи и доброжелателны само въ до-
брыи дни, въ изобилныи години.

За да ви помогне въ раскриваніето на работѣтъ, азъ ще покажъ единъ способъ за рѣшеніето ѝ. Ако не друго, то баремъ опроверганіето на тоя способъ ще накара нѣкого да ся обиди за тайнъ работѣтъ и да направи други да кажѣтъ нѣщо. Съ скриваніето нищо не ще направимъ, макаръ

Според мене, изпълнението на мисъл-
та ви е твърд лесна работа. Ако съ-
община и съко читалище внесе по пѣщо
за тайж работж, то приносѣтъ можѣтъ съ-
стави доста значително количество. Ако
би напр. 20 голѣми общини да внесѣтъ
по 5—6000 гр., нѣй ще имаме вече сто
хил., съ които работата може да ся по-
чене. За голѣмѣтъ ни общини (епархѣал-
нѣтъ) тая помощъ отъ 5,000 гр. не е
обременителна, защото ще ся събере отъ
цѣлѣ околностъ. На тѣзи голѣми общи-
ни ще ся присѣдинѣтъ и много малки
и ще внесѣтъ за общѣтъ работж по пѣ-
що си. Като притуримъ тука и помощѣ-
тъ отъ читалищата, нѣй ще получимъ до-
ста голѣма помощъ. Тогава работата ве-
че е готова. Колкото по-много общини
прѣгърѣтъ това сгѣто дѣло, толкози по-
лесно и по-леко ще бѣде достиганѣто му.

Кога е тъй, трябва ли още да се помайваме? Трябва ли да двоумимъ прѣдъ таквыи работы, отъ които ще излѣзе добро за нашето отечество и за бѣднѣщитѣ поколения на нашия народъ? Трябва ли да се помайваме, когато виждаме, че нуждата е голѣма и че други хора ся задоволяватъ за удовлетвореніето и между насъ? Защо правителството зема отгортъ си новы грижи за — отваряніе и нареждане на сѣкавы училища? Не е ли, защото ни вижда некадърни да отговаряме на нуждытъ на вѣрмето? Ако бѣхме разбрали тѣзи нужды и ако побързахме да ги удовлетворимъ во вѣрме; Правителството не бы ся товарило сега съ излишны грижи и дѣла. Но и сега не ся е минѣло вѣрме. Ный пакъ можемъ да отървемъ началството си отъ тѣзи грижи, като ся заловимъ за училищата си и за гимназіята. Правителството има доста други работы.

Нека поминимъ, че от сегашното ни поведение зависп бдждщето на отечеството и потомството ни. Каквото съемъ сега, таковаъ ще живятъ чадата ни. Нашето нерадѣние и нашата сжжпотія ще ни спечелить прѣдъ потомството укоръ и проклѣтия. „

Т. И.

З а н е дѣ л н ы т ъ у ч и л и щ а .

(Словце сказано отъ Г. А. Д. Бѣляева)

„... Въ Майй мѣсяцъ отъ замръзватъ годнижъ,
по стараніето на училищныѣ еспитропы и учи-
телиѣ, сѣ бѣха отворили Недѣлны училища
за обученіето на безпикныѣ юноши; но по
злостасіето имъ това благотѣльно учебно за-
веденіе ся парализира презъ ваканціиѣ, и ако
продѣлжаваше болѣзненно съществуваніето си
подирь отваряніето на училищата отъ новѣтъ у-
чебниѣ годнижъ, но то най-посѣтъ издѣлжѣ. Пред-
начинителнѣтъ, подбуждени отъ човѣколюбиво
чувство, желатъ да го подновятъ и съживятъ:
За това възникатъ чѣсть-тъ да Ви съобщѣтъ, че
то, стѣ днесъ, подирь извършваніето на обра-
дытъ отъ свягото богослуженіе, ще ся отво-
ри, но само за чирацы и калѣы, които не зна-
ѣтъ нито да четѣтъ, нито да пишѣтъ: Занѣ-
тіето имъ ще ся продѣлжава два часа прѣтъ
обѣдъ.

Г-да! Въ Европѣ и Сѣвероамериканскѣтъ
Съединены Шагове за подобныя благодѣтели уче-
бныя заведенія ся харчи (пѣдпаява) безброй-
но количество пары за съдържанію нѣхъ; за-
щото тѣ см убѣждены, че всякой Христіанинъ
е релігіозно задълженъ да спомога на бѣднѣ-
тъ за образованіе нѣхъ. — Всякой елинтъ отъ
васъ знае, че, който е оставялъ безкинжѣтъ,
той въ търговіятъ си на всѣкъ кракъ срѣ-
ща силикъ, тѣй сѣщо какъто елинтътъ по-
средъ пладне ся спинаа. А пакъ отъ казаніи-
тъ слуги най-много ся срѣщатъ безкинжѣтъ, и
отъ тѣхъ слѣдъ истичаніе-то на извѣстно вре-
ме ще излизатъ майсторы съвремено и тър-
говци. Тѣжко и горко на такъвъ търговецъ,
когато той, виѣето аритметически цифры, сѣбѣ-
та съ рабощъ и съ бобъ или виѣето различно-
то състѣнане на избужкѣтъ, за да съставя думи
и рѣчи, употреблява за това дѣло памятьтъ...
За това, мислѣтъ, не е излишно за благопре-

менно да влѣзите въ положеніето имъ, предва-
рително да употребите средствата, съ помощь-
къ на които да учудите тѣхнийтъ бѣдѣщъ,
въ попрището на търговитѣ, животъ, като раз-
гледате най-първо причинитѣ, които сѣ пре-
пятствували на тѣхното умственно образованіе.

Гдѣ бы имъ извѣдѣнъ былъ истинный образъ жизни, — думаютъ. — Независимого гдѣхно состояніе не имъ позволяло бы да употребятъ потребное за ученеіе преме въ училището, защото сѣ бы ли лишени отъ насыщнѣйшѣхъ снъ хлѣбъ, за придобиваніето на когото требовало да сѣя трудятъ у чужды хора: послѣднѣхъ, разумѣвая, не щѣтъ да имъ го дадѣтъ безъ възнагражденіе, даромъ.

Да, тия нещастни слуги от змѣтъ си сѣдѣ-
бѣ сѣ жестоко наказани: тя ги е хвърлила
въ области-тъ на сиромашеството, въ предѣ-
лътъ на когото ся напиратъ само едни тежки
и неспособни грудове, адски мажы, черны ми-
нуцы и пр. и пр.— Еше тя ги е немилостиво
свързала въ оковытъ на мрачното невѣ-
жество, въ което ще ся напиратъ до гробъ, а
време за учение на тѣхъ, увы! нѣма. — Вра-
тата отъ храма на свѣтътъ наукъ сѣ заклю-
чени за тѣхъ на всегда. На такива исключени
отъ тол храмъ числото имъ ся прострѣ, споредъ
катастрофа на Невѣдѣльнѣ училища, до 80, безъ
да смѣтаме на оныя, които не сѣ ся записы-
ли. Каква щеше да бѣде тѣхната признате-
лность и тѣхното възпоминание къмъ васъ, ко-
гато тѣ быхъ поне отъ малко-малко възпита-
ни, а може бы отъ тѣхъ да излѣзешкой зна-
менитъ търговецъ.

Проще да бждѣтъ озарении п тѣ поне съ единъ лучъ отъ свѣтлѣтъ зарѣ на ученіето и мѣтъ нуждѣ отъ подкрѣпяване ний-първо отъ господаритѣ си, а послѣ и отъ учителитѣ. Въ какво сестои това за глѣхъ подкрѣпяване : пр-витѣ да имъ позволяватъ въ празничны деніе по два часа да ходятъ въ училището да ся учатъ, вторитѣ да не жалѣтъ труда си за ученіето нѣкъ въ това време. Най-свѣтъ лєкани бжде позволено да вы ся припомни и това, че слугата, кѣто ся снабди съ малко ученіе, быва полезенъ не само на себѣ си, но и на господаря си и послѣдніитѣ тогыва съ пылно право може да ся нарече настоящъ вѣспитатель и благодѣтель неговъ. Защото не е работата само да го научите на знаятъ, съ помощь-тъ на койго да ти изработи нѣщо, напр. отъ суровѣ кожѣ на ушавеннѣ, а отъ нейж на обуша, а ище да ся научи да чте и пише, защото какго суровата и ушавенната кожа, тѣй жещо и обущата trebuva да ся запишатъ и прѣсмѣлятъ.»

Дописки на "Македонія."

Рылский Мѣнастырь 1870 Январ. 19-

И за пресниѣтъ ви, г. редакторе, дописникъ какво ли да ся каже? И той си е самъ показвалъ въ изразиваніето, съсѣ какво безпристрастіе е написалъ дописникъ. Вие, Г-не Редакторе, като гледате толку обвиненія, едно по друго прашамъ Вамъ за публикуваніе, може да сте ся увѣрили на здраво за истинностъ имъ. Не е странно, ако сте ся увѣрили; защото сѣмъ человѣци и пѣнамы пророчески даръ по особю съ выше откровеніе да прѣдвѣждамы, кое е лъжа и кое истина; а особено, когато обвиненіята ся прицѣтъ или доказватъ отъ познаты и много или малко вѣрны лица: но паче все трѣба да помислимъ: дали ажебъ и тѣзи лица не бы имали по нѣкогашъ пѣщичу, и подъ личицѣтъ си достовѣрность. Дали не прикрывать иѣщо свое си? Приятри сорѣбни ся съгледвать не рѣдки. Отъ такѣвъ сорѣбъ и тоя прѣвѣнѣтъ дописникъ, който и да бы былъ. Познава ся кой е, но не ли имя пѣма, нека го пѣма! Но ще попытамы и него: Господство му, отъ дасечко мѣсто, какъ може той да узнае точно и вѣрно, отъ что ся е случило иѣщо си въ кѣщата на нѣкого си? какъ може той да увѣрди наздрано, че двамата съ наказани безъ никакъмъ вины, а само отъ едно подозрѣніе? и това по юзрѣвнѣ было не за друго но за обвинродивнѣтъ дописки?) Да ли ся извѣстилъ отъ сѣщѣтъ наказани? И право доказателство! вичоватѣйтъ все право си искрено ще исповѣдува винѣтъ си! и даже узналъ, Господствѣ му, че двѣ недѣли быци въ затворѣтъ. — Не сѣжъ двѣ недѣли, знайтъ хората колко е было колкото дори да поиспрѣвѣйтъ.

Да ся събиратъ на пощны събра-
нія дори до къпанъ за черква; въ черква на
угрепни пѣни да дохождатъ, а по угрепни
компаниїтъ отъ шесть души на едно мѣсто
кажето си да пѣютъ прѣдъ литургїи и да ся
погласивать, у кого отъ нихъ ще бже иду-

щитѣжъ ношѣ събранію; ключево на трапезар-
ницѣжъ — механѣжъ да уйдурневати; мерде-
ветъ отъ вѣжа да справятъ за спущане пошѣжъ
низъ пенджерѣтъ, и други и др. безчиіня, ко-
пто ся не казватъ !), и надъ всѣми силами писмен-
но съзаклатіе да съставитъ противъ старцѣтъ,
и ситиры безчестны и срани да подвырѣлятъ
и то ватрѣ въ черкѣжъ; това сѣхъ невинны-те
страданія, това е просто само подозрѣніе
за допискѣтъ и пр. и пр. Его какво училище
желѣмѣтъ тѣзи мѣнастырскы ученици, и правѣжъ
иматъ (горкытъ !), да искъзватъ недостаткѣтъ
и грѣшкѣтъ на Старцѣтъ Мѣнастырскы! Още
по-пирѣжъ пакъ, и други съсъ нѣхъ по-ум-
ны ученици, ношѣо вѣрѣе да трѣчатъ по дво-
ръжъ като бѣсли, да ся прѣвѣжатъ по докѣтъ,
да ся пляшатъ по темныгъ кюмета, да обща-
ватъ кюсѣи на караулѣтъ, ако ги обади и пр.
и пр., чтого да не сѣмѣе человекъ но-
шо вѣрѣе да изѣзне, и като пойдо за черкѣжъ,
все да ся обглежда да не бы го отъ нѣждѣтъ
тресѣмѣжъ св. Ілія! Такива невинности е нака-
зано срдѣвнѣвѣковото тиранство на Ралскыгъ Мѣ-
настырь! А какво ли только жестоко наказаніе?
правили сѣмѣ ги при старцѣтъ нѣмъ на послу-
шаніе съсъ нѣложѣжъ спиталиѣжъ, нека походить
по селата, и отъ кѣждѣ нещѣици, отъ другѣжъ
нажѣсѣици, и отъ другѣжъ друго и пр. и пр.
Нека видѣтъ какъ ся печѣли хлѣбѣтъ, та послѣ
на готовѣйтъ да не намѣрѣватъ махѣжъ. А ко-
гато да просѣятъ калугерство, молятъ ся, при-
падаѣтъ, писменны общѣнія даватъ толкова си:
а единыйтъ отъ наказанныгъ, още ѣтъѣтъ прѣдѣ
дѣ три години вѣрѣе като испѣденъ изъ Мо-
настырь, (така туку безъ кабакѣжъ, горкытъ!)
моли' ся, припада томува ономува, молебны
писма праща' толкова, да ся приѣме пакъ, и
сторп му ся мѣлѣтъ и ся пріе; послѣ за кал-
угерство пакъ прошеніе писмено съсъ толкова
си общѣнія, и ето колко стоить вѣрни на об-
щѣніето си! докѣхъ сѣ еднажъ калугерѣтъ, до
таѣхъ е и смѣреніето, послушаніето и покор-
ството, и пр. и пр. щомѣ ся покалугерѣтъ, ед-
нага нѣсъ навѣдѣнѣтъ: той всѣчко знае, за
всѣчко правѣжъ има, всѣчко расправи и пр. а
общѣніята му остѣятъ на пѣсѣтъ написаны.

А! Г-не Дописчик! вамъ ся може безбедно да поречеть сѣбѣсьвѣвно тирасиво и тона, дѣто правительствени человѣци заобыкають ношѣта, та довать пишицигѣ и безчинничицѣ! Честигѣ! Но нѣй ше просимъ прошикатъ отъ васъ и за другигѣ двамѣ, които сега послѣ понесиджихѣ, рѣчи го, така туку безъ кабахать! ? Отъ такыма ревности за учение ученици много пати ся е прѣвѣчало сѣдѣванїето на училището. На такызѣ ученици и вѣсникѣ не ся е давало, и нѣма да си дава: а на добригѣ ся е давало и пакъ ше си дава, и за нѣхъ пакъ иде ся отвори и ше си сѣдѣва училището, та нека бѣде споконїи отъ своимъ странѣ по-старигѣ дописникѣ; зашто него нѣ пытать, нѣго имать хората пуждѣ отъ неговаты дѣбокоуны свѣты(!). И нека бѣдѣть упреци и двамата дописникѣ; зашто отъ сега на тѣмъ на безименни дописникъ нѣма да отговарямы, нѣто ше ся маримъ за нѣмо. А Васъ, Г-не Редакторе, молимъ, които позволите да прїемѣте и вмѣстите въ листѣтъ си геринѣ дописки, така да благоизволите да вмѣстите и нашигѣ настоящи отговоръ така цѣлъ и въ непосредственно идущигѣ бройна достоуважаемийгѣ вашъ Вѣсникѣ. 2)

Въ заключеніе казавшы (якаръ и да оста-
не хатѣрь на Г-на Дописшика), че Рылскыѣ
Старші, тѣмъ и были или другы, нѣма никога-
да оставятъ Монастырь на таковы бзачини-
ци (какыто ѣмъ неговѣтъ повѣшно наказаны),
да го прѣобѣрѣють съезъ гемельтъ на горѣ,
но ще варадѣтъ съезъ вѣщичкѣтъ си силѣ това
единичко свято достояніе народно; за да го
прѣдадѣтъ пакъ цѣло и въ цѣтуеце състо-
яніе на достойното потомство за честь, похва-
лъ и духовно назиданіе на благочестивытъ свой
родъ Българскій. — *(Ето дѣло похвамо. Туй
всичко оправдано. Б. Р.)*

Опъ Монастирскиятъ Съборъ.

Българдѣ. — Истина кажемо ви извѣстиваѣмъ за това което ще слѣдва; но то не е никаква политическа новостъ, която предпиемъ за онова врѣмѣ когато трѣба да ся яви. Слѣ-

4) Виждь душевспасительныя подвизы. Това истина, оправданъ Св. старца, но споредъ насъ, по-добрь икъ-сикъ да бѣше това оправданіе което тѣй зѣлъ прѣпо-равлява будущитъ настоящица на нравственостѣжъ. О, бѣснѣна! О, правн! Б. Р.

2) На раз-сърдце, оправданіето на Св. Отци като на управителни на една сължа за България! оидеть нѣмъ е желателно; но ше жолѣтъ, да не бе бы, по ако бы да стане пужда на изнесть отговоръ, да бждѣтъ отговорѣтъ по кратки, понеже повечето отъ читателѣтъ нѣ като живѣѣтъ въ грѣшнѣи мирѣ, но сѣ токозъ добръ ра силожени кѣтъ великѣтъ канои. Б. Р.

